

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Symbolo. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

tis Passionis, quæ legitur in tono Euangelij, & praterquam in Parascene. Postea si dicendum est, dicitur Credo.

b *Dicitur Euangelium.] Vox Græca, quæ Latinitate donata sonat bonum nuntium, Isidor. lib. 1. cap. 11. accipitur hic protexu historiæ Euangelicæ, quem Apostoli in Missa legebant; quod Schulting. p. 1. cap. 19. ex eo Pauli deducit, quod de Luca ait, *Cuius laus est in Euangeliō per omnes Ecclesiās.* Successores Apostolorum legi curantur in Missa, ut testantur *Liturgia omnes, & Strabo cap. 22.* Alexander Papa firmavit usum Decreti, Radulph. Propos. 23. & Gemma lib. 1. cap. 88. Est autem Euangelium principale omnium quæ dicuntur in Missa. Sicut enim caput corpori præminet, & illi reliqua consentiunt; ita Euangelium se habet cum toto Missæ Oficio, Ruper. lib. 1. cap. 37. Verbum Verbi est, Sermo sermonis, & Sapientia Sapientiæ, Innocen. III. lib. 2. cap. 47. Euangeliarium per annum Hieron. compoluit, ex Gemma lib. 1. cap. 87. certas enim statas Lectiones Euangelicas legi, testatur August. Prok. in Epist. Ioan. 1.*

c *Et in principio Euangeliō.] Ita Ordo Romanus; ut populus, ait, silentium præbeat, attentus & benevolus fiat; quod ostendit ille per ea verba, Et cum spiritu tuo. quod notat Ruper. 1. 1. cap. 36. Nam & Apostoli salutabant primū dicentes, Pax huic domui, Gemma lib. 1. cap. 23.*

d *Deinde, Sequentia, &c.] Ex Ordine*

Romano, quo docilis etiam fiat idem populus, Ruper. loco citato. Sequentia verò hoc loco est numeri pluralis, id est, ea quæ sequuntur in Textu Euangelistarum, Durand. lib. 4. cap. 24.

e *Gloria tibi Domine.] Chrysostome in Liturgia. Dicat, qui promptior non est, ut cum fructu capiat verba Euangeliō, Gloria tibi Domine. ita Amalar. lib. 3. cap. 18. Vel, qui capiunt, glorificant Dominum, qui mittit verbum salutis, ut dicitur Act. 11. Ruper. lib. 1. cap. 36. Vel, sapientiam & sermonem Dei hunc esse omnes nos credentes, clamemus, Gloria tibi Domine. ita explicat S. German. in Theoria rerum Ecclesiasticarum.*

Ante textum Euangeliō præmittitur, *In illo tempore; praterquam, quando est initium Euangeliō, vel in primis verbis textus describitur tempus proprium illius narrationis; ut, Anno quintodecimo, Elisabeth impletum est, &c.*

f *In fine Euangeliō.] Refert Durand. lib. 4. cap. 24. varios ritus. Quidam dicebant, Amen, hoc est, verum, vel fiat; alij, Deo gratias; alij, Benedictus qui venit in nomine Domini: nos Christum laudamus, de quo narratum est in Euangeliō. sed verba non sunt antiquiora Burchardo, qui ea refert, & ante eum nemo.*

g *Praterquam in Parascene.] Quæ Christo fuit dies improperij, non laudis.*

De Symbolo. XI.

h *Symbolum dicitur i post Euangeliū in omnibus Dominicis per annum, etiam si in illis fiat de Feste, in quo alias non diceretur. In tribus Missis de Nativitate Domini, & deinceps usque ad Octauam be-*

ti Ioannis Apostoli inclusuè.^a In Epiphania, & per Octauam. Feria quinta^b in Cæna Domini. ^c In Paschate Resurrectionis, & per Octauam. ^d In Ascensione Domini, & per Octauam. ^e In Pentecoste, & per Octauam. ^f In Festo Corporis Christi, & per Octauam. ^g In omnibus Festis beatæ Mariæ, & per Octauas. ^h In Festis duodecim Apostolorum & Euangelistarum, & per Octauas. ⁱ In utraque Cathedra sancti Petri, & in Festo S. Petri ad Vincula. In Festis Conuerzionis & Commemorationis sancti Pauli Apostoli. In Festo S. Ioannis ante portam Latinam. In Festo S. Barnabæ Apostoli. ^j In Festis Inventionis & Exaltationis sanctæ Crucis. ^k In Transfiguratione Domini. ^l In Festis Angelorum. In Festo S. Marie Magdalene. In Festis quatuor Doctorum, videlicet Gregorij, Ambrosij, Augustini, & Hieronymi, addito Festo S. Thome de Aquino, & S. Bonaventurae. Item in Festis Doctorum, Athanasij, Basilij, Gregorij Nazianzeni, & Ioannis Chrysostomi. In die^m Octauarum S. Ioannis Baptistæ, & S. Laurentij. In Festoⁿ Omnium Sanctorum, & per Octauam. ^o In Dedicationibus S. Saluatoris, & SS. Apostolorum Petri & Pauli. In Anniuersario Dedicationis propriæ Ecclesiæ, & per Octauam. In die Consecrationis Ecclesiæ, vel Altaris. In Festis Sanctorum^p quibus dedicata est Ecclesia, & ubi^q habetur corpus vel insignis reliquia Sancti, de quo agitur. In die^r Creationis, & Coronationis summi Pontificis, & in Anniuersario eiusdem diei. In die & in Anniuersario^s Electionis & Consecrationis Episcopi. Item in omnibus Festis, ^t que in Dominicis, & infra Octauas celebrantur: in quibus ratione Dominica & Octauæ dici debet. Item in Festo^u Patroni alicuius loci, vel Tituli Ecclesiæ (non autem alicuius Cappella, vel Altaris) & in Festis principalibus Ordinum, & per eorum Octauas, in Ecclesiis tantum illius Ordinis. Item dicitur Credo, in Missis Votivis, que solemniter pro re gravi, vel pro publica Ecclesiæ causa celebrantur.

h Symbolum.] Hoc est, indicium, seu signum, seu collatio; quia Symbolum Apostolorum est indicium fidei, eiusdemque regula, & continet omnes articulos eiusdem, Isid. lib. 2. de Diu. Offic. cap. 22. Hymnologia Catholica, seu Hierarchica Eucharistia, dicitur à Dionys. apud Lindanum ad Liturgiam S. Petri. Symbolum autem, quod recitamus in Missa, non est Apostolorum, quo dinitio Ecclesiæ cantabatur

in Missa, ex Dion. Areop. cap. 3. de Eccles. Hierar. & habetur in Liturgia sancti Petri. neque est Nicænum, quod deinde recitari iussit in Missa S. Marcus, qui sancto Siluestro successit, ex Bernone cap. 25. de Offic. Miss. quod tamen negat Baron. anno 325. & probat ex Ruffino in Symbolum: sed est Constantinopolitanum, cum additione, Filioque procedit, facta in Concilio Toletano sub Leone I. ex Baron. an-

no

no 447, seu in Concilio Rom. à Damaso, ut probat Steph. Dur. lib. 2. c. 24. & optimè. Quod Symbolum idem Damasus Papa dici decreuit, ex Ruper. lib. 2. cap. 21. & quasi esset aptius modulis sonorum, inquit Strabo c. 22. Neque est tamen Constantinopolitanum purum, sed dici potest Ecclesiasticum, ex Demochare Tom. 4. cap. 15. Purum enim à Gregorio Nysseno scriptum fuit, & approbatum in Concilio Constantinopolitano, ex Niceph. l. 12. cap. 13. de quo Baron. anno 381. quod paulò diuersum est ab eo quod dicimus. Rōmā verò non dicebatur, vt ex mox dicendis patebit.

i Post Euangelium.] Ex decreto sancti Marci Symbolum post Euangelium dicitur, Radul. Propos. 23. vt per sanctum Euangelium corde credatur ad iustitiam, & per Symbolum ore fiat confessio ad salutem, Strabo cap. 22. omnes enim errorum impieates perfidiæque blasphemias calcat, & ob hoc in vniuersis Ecclesiis pari confessione à populo conclamatur, Isid. lib. 1. cap. 16. Dicendum est autem, quod ideò Ecclesia Romana non recitabat, quia (et inquit Berno, se hoc audisse à Romanis) nulla vnumquam fuit hæreses fæce infecta. Nam, Henrico Imperatore instanti, Benedictus Papa VIII. hunc Rōmā ritum instituit, ex eodem Bernone, qui aderat, cap. 2. De quibusdam ad Missam spēt. Baronius quoque anno 1014. sub Benedicto VIII. cœptum esse Symbolum Constantinopolitanum dici in Missa Rōmā, ita ut non anteā tradit, & dolet, mutatum fuisse Rōmā hunc ritum, Romanæ fidei intemerata testem.

l In omnibus Dominicis.] VV alafrid. Stabo cap. 22. ex Concilio Toletano, quia in Symbolo habetur articulus

Resurrectionis Christi, Innocen. III. lib. 2. cap. 51.

m In tribus Missis.] De Natali Domini docet Microlog. cap. 46. De Octaua, quia omnes dies infra Octauam pro vna festivitate computantur, ut tradit Radulph. Propos. 23. Et quia Octauæ significant resurrectionem mortuorum, quæ continentur in Symbolo, Innocen. III. loco citato. Sed aduerte, quod in Octaua S. Stephani dicitur Credo, propter Octauam S. Ioannis Apostoli, de quo est eadem Regula cum Apostolis, ut mox dicemus.

n In Epiphania.] Microlog. vbi suprà: quia Festum Domini, & in ea celebratur præterea Festum Baptismatis, de quo in Symbolo, Confiteor vnum Baptisma. quod adnotauit Innoc. III. loco cit. vbi & Symboli meminit infra Octauam Epiphaniae recitandi.

o In Cœna Domini.] Innocen. III. loco cit. quia, inquit, ad Eucharistiam respicit illud, Sanctorum Communione: quod quamuis non legatur in Symbolo Missæ Constantinopolitanæ, puto contineri tamen in eo eiusdem verbo, Vnum Baptisma: per quod vna est Sanctorum generatio, & per Eucharistiam deinde, quæ lac dicitur I. Petr. 2. vna lactatio, & nutritio, vel in eovo verbo, vnam sanctam Ecclesiam, Catholicam, & Apostolicam, ut explicat Durand. lib. 4. cap. 25.

p In Paschate Resurrectionis.] Radulph. & Innocen. locus citatis. & ratio patet, quia de Resurrectione Domini in Symbolo fit commemoratione.

q In Ascensione Domini.] Quia Festum Domini, Microlog. & habetur articulus, Innocentius III.

r In Pentecoste.] Radulph. suprà: quia dicitur, Credo in Spiritum sanctum, ut ait Innocentius III,

f In Festo Corporis Christi.] Ratone suprà allara de Cœna Domini. Vrbanus IV. instituit.

t In omnibus Festis B. Marie.] Microlog. cap. 46. quia de ea in Symbolo, Innocent. III. qui tamen mentionem facit Octauæ tantum Assumptionis beatæ Virginis, non Octauæ Nativitatis eiusdem.

u In Festis duodecim Apostolorum.] De Apostolis Microlog. loco citato, quia Symboli Autores. & quia dicitur in Symbolo, Apostolicam Ecclesiam; quod habet Durand. lib. 4. cap. 25. Evangelistæ censentur Apostolici viri, & Symbolum in eorum Festis dicebatur, teste Durando ibidem.

x In utraque Cathedra, &c.] Microlog. loco citato. & ratio patet, ex titulo Apostolico, de septem his Festis.

y In Festis Inventionis, &c.] Microlog. ibid. de his duobus Festis. & de Cruce fit mentio in Symbolo: Crucifixus etiam pro nobis.

z In Transfiguratione Domini.] Duran. ibidem tradit. Festum Christi est. Non ergo renueret Microlog. nec Innocentius III. quorum temporibus hoc Festum desiderabatur.

a In Festis Angelorum.] Innoc. III. loco cit. docet, & ea ratione; quia cum dicimus, Creatorem cali & terræ, intelligimus Deum Creatorem Angelicæ naturæ & humanæ. In Symbolo Missæ expressè dicitur, & inscribitum, hoc est, Angelorum. A Damaso decretum fuisse Symbolum in Festis Angelorum, scribit Crassus lib. 2. cap. 30. in suo Ceremoniali.

b Sanctæ Marie Magdalene.] Fauet Innoc. III. quia in Christi Resurrectione ea fuit Apostolorum Apostola.

c Quatuor Doctorum.] Ea ratio esse potest, quia ipsi docuere populos, &

explicarunt Symboli mysteria. eo verbo quoque fortasse significantur, Catholicam Ecclesiam: argumento simili sumpto à Durando suprà in verbo, Apostolicam, pro Apostolis. Et in Festis quidem quatuor Doctorum Latinorum dici testatur Burchardus; imò dicitur etiam fuisse decretum à Gregorio XI. & Urbano VI. in alijs Græcorum, & S. Thomæ, iussit Pius V. sicut & Sixtus V. illud addidit Festo sancti Bonaventuræ.

d Octauarū S. Ioannis Baptiste, &c.] Ita Innocent. III. sed ea, inquit, de causa, quia veniunt infra Octauas Apostolorum Petri & & Pauli, & Assumptionis beatæ Virginis. vnde & Præfationes dicuntur De Apostolis, & de beata Virgine. Qua ratione dicitur etiam Symbolum in eorum Festis, si occurrant infra Octauas alicuius Patroni loci, seu Tituli Ecclesiæ, licet de Octaua nulla fiat Commemoratio in prædictis Festis.

e Omnia Sanctorum.] Microlog. loco citato. & ratio est, quia in hoc Festo veneramur B. Virginem, Apostolos, & alios; quibus congruit recitatio Symboli. Innoc. putat hoc Festum esse Dedicationis Ecclesiæ Omnia Sanctorum, de qua statim.

f In Dedicationibus.] Microlog. loco cit. addit & causam Innocent. quia in Symbolo dicitur, Sanctam Ecclesiam: & valet in quatuor his festiis casibus Ecclesiarum.

g Quibus dedicata est Ecclesia.] Scribit Durand. lib. 4. cap. 25. hoc fuisse in vsu apud quosdam. Neque dicas, hanc Rubricam esse eamdem cum inferiori, de Titulo Ecclesiæ; quia dantur Tituli Ecclesiarum, qui non sunt Sanctorum, sed Sancti Sanctorum, vt Saluatoris, S. Crucis, & huiusmodi.

h Hæc

Habetur corpus, &c.] Symboli recitatio cùm sit nobiliorum Festorum propria, videtur addere solemnitatem Missæ, in qua illud, præter supradictos dies, recitatur; & idcirco extenditur ad præsentem & sequentes casus in Rubrica descriptos. In Translatione verò Sanctorum non dicerem Symbolum, nisi Officium sit Duplex, quod Translationi principalis tantum Patroni concedere solet sacra Rituum Congregatio.

Quæ verò sit insignis reliquia Sancti, ratione cuius dici queat *Credo* in Missam esse ne dubites, ratione cuius Officium Duplex recitari potest. Gregorius enim XIII. anno 1573. concessit Ecclesijs Hispaniarum, ut possint facere Officium Duplex de Sancto, cuius habetur caput, brachium, crux, quibus sacra Rituum Congregatio die 8. Aprilis 1628. tamquam insignem reliquiam, addidit eam partem corporis, in qua passus est Martyr, modò sit integra, & non parua. Quòd si corpus habeatur integrum, aut illius magna pars, à fortiori Symbolum in Missa recitari debet. Prædicta verò intellige de Reliquijs approbatis, ut declarauit eadem sacra Congregatio die 3 Iunij 1617. & predicta die 8. Aprilis 1628.

i Creationis, &c.] Et iure in tribus his casibus; quia Dominus Apostolicus nominatur in Litanijs, caput est Ecclesiæ Catholicæ & Apostolicæ, de qua in Symbolo: & in Collectis pares sunt illæ duæ, pro Ecclesia, & pro Papa; quæ cum alternatiua, ad libitum Sacerdotis prescribuntur.

I. Electionis, &c.] Si in consecratio Ecclesiæ, quantò magis in consecratione Episcoporum? & pertinent Episcopi ad eum articulatum, *Catholi-*

cam Ecclesiam. Audi Ambrosium in Oratione de Obitu fratris sui: Aduocauit Satyrus ad se Episcopum; nec ullam veram putauit, nisi vera fidei gratiam; percunctatusq; ex eo est, vtrumnam cum Episcopis Catholicis, hoc est, cum Romana conueniret Ecclesia. Denique Vicarij sunt Apostolorum, ut dicitur in Ordine Romano, ex Conc. Nicano cap. 4. de Consecratione Episcopi. In die Consecrationis Episcopi afferit dici Symbolum Burchardus.

in Que in Dominicis.] Innoc. VII. decreuit, dici Credo in Festis S. Ioannis Baptiste, & S. Laurentij, quando veniunt in Dominicis, ut in Breu. Venereto 1521. narratur. & hac eadem ratione dicendum erit etiam Symbolum in Vigilijs Nativitatis Domini, & Epiphaniæ, & in Octaua SS. Innocentum, si venerint in Dominicæ, nimis ratione Dominicæ, qui casus fuit omissus in Missali.

n Patroni alicuius loci.] Patronus & Titularis Ecclesiæ sunt quidem primæ classis, non idè tamen illis conuenit, ut dicatur Credo; quia non dicitur in Festo sancti Ioannis Baptiste, quod est primæ classis: sed quia, cùm locus fiat celebrior, concurrente populo ad Festum Patroni, seu Tituli Ecclesiæ, æquum est, ut sanctam fidem populus ibidem cum Clero conclamat, & profiteatur. Hinc dicitur Credo in Festo sancti Ioannis Baptiste in propria Ecclesia, ob locum & concursum populi; & ob eundem concursum dicitur etiam in Missis Votivis, quæ solemniter celebrantur pro re gravi, de qua vide supra tit. 8. num. 4. Solus autem concursus populi non facit, ut legitimè dicatur Credo, ex Rubricis: alioquin in Ecclesijs ruralibus in omnibus Festis diceretur Credo.

In Vigiliis autem quæ veniunt infra Octauas, & habent Symbolum, non tamen dicitur Symbolum, sicuti neque Hymnus Angelicus; quod habetur in Missali, ex simili Rubrica, in

Missa Litaniarum maiorum in Festo sancti Marci, eadem enim est ratio in his Feris maioribus: imò à fortiori, si non in Rogationibus, ergo nec in Vigiliis, quibus illæ præstant.

De Offertorio, Secretis, Praefationibus, & Canone. XII.

i Post Symbolum, vel si non sit dicendum, post Euangelium, dicitur Dominus vobiscum, Oremus, deinde Offertorium: postea fit oblatio cum Orationibus, ut in Ordine Missæ. Quia oblatione facta, dicuntur Orationes secretae, secundum numerum Orationum quæ clara voce in principio dictæ sunt: sed ante primam Orationem non dicitur Dominus vobiscum, nec aliquid aliud, sed dicto, Suscipiat Dominus Sacrificium, absolute dicuntur. neque etiam ante secundam Orationem dicitur Oremus. Terminatur autem prima & ultima Oratio, ut dictum est suprà in Rubrica de Orationibus: & secretò dicuntur usque ad illa verba in conclusione, Per omnia secula seculorum, quæ clara voce proferuntur, & incipitur Praefatio.

o Dicitur Dominus vobiscum.] Ordo Roman. & introitum demonstrati ad aliud Officium, dum salutat Sacerdos operarios suos, Amalar. lib. 3. cap. 19. inuitatur quoque ad Orationem monet, nisi Dominus sit nobiscum, non posse nos orare, Innocentius III. lib. 2. cap. 53.

p Oremus.] Ordo item Rom. quo docemur, ut stabiles sumus in fide, quam professi sumus in Symbolo, Steph. Eduen. de Sacram. Altar. cap. 12. vel precamur, ut voluntarium Sacrificium acceptabile sit Domino, nec despiciatur cum sacrificio Cain, Amalar. loco citato.

q Deinde Offertorium.] Ordo Romanus, & in Antiphon. sancti Gregorij nomen hoc habetur. Porro Offertorium, auctore Isidoro lib. 6. Etymol. cap. 19. quasi ob fertum. fertum enim dicitur oblatio, quæ in Altari offeruntur. Fertum, siue feretum, ait Festus,

genus libi dictum, quod crebrius ad Sacra ferebatur. Vel dicitur Offertorium, ab offerendo, quia tunc oblationes fiunt, Innocent. III. lib. 2. cap. 53. vel est offerentium Canticum, Gemm. anima lib. 1. c. 97. Offerendam vocat etiam Amalar. lib. 3. cap. 36.

Quis auctor? Cælestinus, ex Demochare Tom. 4. cap. 15. Eutychianus, ex Petro ab Opmeer de Off. Missæ, sanctus Gregorius, ex Gemma an. lib. 1. cap. 88. inclinauerat prior in hanc sententiam VV alafrid. Strabo c. 22. Ordo sanè conueniens, inquit Innoc. suprà: nam sequitur prædicationem Euangeli fides in corde, laus in Offertorio, fructus in Sacrificio. Addit Alcuin. cap. de Celebr. Missæ ad imitationem populi Israël hoc fieri, qui oblationes & vota cum laude Deo offerre consueverat.

r Orationes secretae.] Quia secretò dicuntur, Amalar. lib. 3. cap. 20. Ordo